

5 Αυγούστου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΒΕΟΓΡΑДСКА BANKA D.D.,
ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ 6310/96 ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΕΞ ΠΑΡΤΕ ΑΙΤΗΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 16/6/96
ΣΤΗΝ ΩΣ ΑΝΩ ΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ,

ΓΙΑ ΑΔΕΙΑΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΕΝΤΑΛΜΑ ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΝ
(CERTIORARI) Ή/ΚΑΙ ΕΝΤΑΛΜΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ
(WRIT OF PROHIBITION)

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 17/7/1996 ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΑΓΩΓΗ 6310/96,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155, ΠΑΡΑΓ. 4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

(Αίτηση Αρ. 140/96)

Προνομακά εντάλματα — Certiorari — Αίτηση για άδεια καταχώρισης
αίτησης certiorari προς ακύρωση ενδιάμεσου απαγορευτικού διατάγ-
ματος — Άρνηση άδειας επειδή προηγουμένως είχαν ληφθεί άλλα έν-
δικα μέσα προσβολής του διατάγματος και δεν συνέτρεχαν εξαιρετι-
κές προϋποθέσεις για παράκαμψη του κανόνα ότι όπου προβλέπεται 5
άλλο ένδικο μέσο δεν χωρεί αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari.

Η Δημοκρατία της Σλοβενίας καταχώρισε αγωγή εναντίον της
Beogradska Banka D.D., που κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν υπερά-
κτια εταιρεία ασκούσα τραπεζικές εργασίες και πέτυχε την έκδοση 10
προσωρινού απαγορευτικού διατάγματος απαγορεύοντος στην ενα-
γόμενη τράπεζα την αποξένωση ή άλλως πως διάθεση ή χρήση κεφα-
λαίων που κατατέθηκαν σ' αυτήν από την Εθνική Τράπεζα της πρώ-
ην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας.
Το διάταγμα, επέβαλλε επίσης στους εναγόμενους υποχρέωση να επι- 15
τρέψουν στους ενάγοντες την επιθεώρηση εγγράφων και λογαρια-

σμών, σχετικά με τα κεφάλαια αυτά.

5 Οι εναγόμενοι, πριν από την ημερομηνία επιστροφής του προσω-
ρινού διατάγματος καταχώρισαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκω-
σίας δύο αιτήσεις για ακύρωση του, δυνάμει μεταξύ άλλων της Δ.48
10 θ.8(4) των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας και για αναστολή της
ισχύος του ή μέρους του μέχρι την εκδίκαση της πρώτης. Εν τω με-
ταξύ οι εναγόμενοι καταχώρισαν στο Ανώτατο Δικαστήριο και αίτη-
ση για άδεια καταχώρισης αίτησης Certiorari με σκοπό την ακύρωση
του ενδιάμεσου απαγορευτικού διατάγματος. Στη συνέχεια απέσυραν
τις δύο αιτήσεις αφού συμφώνησαν με την άλλη πλευρά να καταχω-
ρίσουν ένσταση κατά της ισχύος του διατάγματος.

15 Κατά την εκδίκαση της αίτησης για άδεια καταχώρισης αίτησης
προς έκδοση εντάλματος Certiorari που να ακυρώνει το ενδιάμεσο
απαγορευτικό διάταγμα, οι ενάγοντες εμφανίστηκαν και με τη συναι-
νεση της άλλης πλευράς και την άδεια του Δικαστηρίου, πήραν μέρος
στη διαδικασία.

20 *Αποφασίστηκε ότι:*

(1) Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και ειδικά διαδικασία
έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις
και κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις δίδει άδεια καταχώρι-
25 σης αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος.

(2) Οι αιτητές είχαν και άλλα ένδικα μέσα προσβολής του ενδιά-
μεσου απαγορευτικού διατάγματος, όπως ήταν οι αιτήσεις για
ακύρωση που καταχώρισαν και στη συνέχεια απέσυραν και δεν
30 συνέτρεχαν εξαιρετικές περιπτώσεις παράκαμψης του κανόνα
ότι διαδικασία προνομιακού εντάλματος δεν χωρεί όταν προ-
σφέρονται τέτοια άλλα μέσα.

(3) Το θέμα της διατήρησης ή μη του παρεμπόδιοντος απαγορευ-
τικού διατάγματος ήταν σε εκκρεμότητα ενώπιον του πρωτό-
δικου Δικαστηρίου και δεν εδικαιολογείτο παρέμβαση του
35 Ανωτάτου Δικαστηρίου στο μεταξύ.

40 *Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

<i>Mareware Shipping & Trading Company Limited (1992) 1 A.A.Δ. 116,</i>	
<i>Κωνσταντινίδη (1992) 1 A.A.Δ. 853,</i>	
<i>Σιακαλλής και Άλλοι (1995) 1 A.A.Δ. 55,</i>	5
<i>Aftomata Eleourgia v. Monastery of Mahera (1986) 1 C.L.R. 524,</i>	
<i>United States Trust Company of New York v. Tsavlis Salvage (International) Limited (1995) 1 A.A.Δ. 1014,</i>	10
<i>M. & M. Transport v. Eteria Astikon Leoforion (1981) 1 C.L.R. 605,</i>	
<i>Anton Piller K. G. v. Manufacturing Processes [1976] 1 All E.R. 779,</i>	
<i>Mercantile Group A. G. v. Alyela (C.A.) [1994] Q.B. 366,</i>	15
<i>Bankers Trust Co. v. Shapira [1980] 3 All E.R. 353,</i>	
<i>Arab Monetary Fund v. Hashim (No. 5) [1992] 2 All E.R. 911,</i>	20
<i>El Ajou v. Dollar Land Holdings plc [1993] 3 All E.R. 717,</i>	
<i>Odysseos v. Pieris Estates and Others (1982) 1 C.L.R. 557,</i>	25
<i>Global Cruises v. Metro Shipping (1989) 1 A.A.Δ. 607,</i>	
<i>U.S.A. v. Dollfus Mieg et Compagnie s.a. [1952] 1 All E. R. 572,</i>	
<i>A and Another v. C and Others [1986] 2 All E. R. 347,</i>	30
<i>Bhimjiyani v. Georgiou (1980) 1 C.L.R. 14,</i>	
<i>Tafco (No. 1) v. Ship "Lambros L" (1971) 1 C.L.R. 143,</i>	
<i>Χρίστου (1996) 1 A.A.Δ. 398,</i>	35
<i>Ανδρέου (1996) 1 A.A.Δ. 472,</i>	
<i>R. v. Chief Constable of the Merseyside [1986] 1 All E.R. 257,</i>	40
<i>BP Cyprus Ltd (1996) 1 A.A.Δ. 861.</i>	

Αίτηση.

5 Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν να τους χορηγηθεί άδεια για καταχώριση αίτησης για την έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition αναφορικά με το προσωρινό διάταγμα ημερομηνίας 17.7.96 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λ/σίας (Παρπαρίνος, Α.Ε.Δ.) στην Αγωγή Αρ. 6310/96.

10 Π. Ιωαννίδης και Κ. Θεοδορίδης, για τους Αιτητές.

Ε. Ευριπίδου και Μ. Γεωργιάδης, για τους Ενάγοντες.

15 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η διαδικασία αφορά σε παρεμπίπτον διάταγμα που εκδόθηκε από Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, μετά από ex parte αίτηση των εναγόντων(στο πλαίσιο της αγωγής αρ. 6310/96 που άσκησε η Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά της Beogradska Banka D.D. Η οποία περιγράφεται ως εταιρεία ελεγχόμενη από 20 την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας ασκούσα, ως υπεράκτια, τραπεζικές εργασίες στην Κύπρο δυνάμει αδειάς που εκδόθηκε από την Κεντρική Τράπεζα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

25 Οι εναγόμενοι-αιτητές ζητούν άδεια καταχώρισης αίτησης προς έκδοση διατάγματος της φύσης certiorari για ακύρωση του παρεμπίπτοντος διατάγματος. Επίσης, προς έκδοση διατάγματος prohibition που να απαγορεύει τη διεξαγωγή από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας κάθε διαδικασίας σε σχέση με αυτό. Παράλληλα, ζητούν αναστολή της εκτέλεσης του παρεμπίπτοντος 30 διατάγματος όπως και αναστολή της διαδικασίας ως προς αυτό στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας μέχρι την πλήρη εκδίκαση της αίτησης στο Ανώτατο Δικαστήριο.

35 Οι ενάγοντες ζήτησαν άδεια για να ακουστούν ενόψει του ξεχωριστού αιτήματος για αναστολή της ισχύος του παρεμπίπτοντος διατάγματος. Πιθανή έγκρισή του, όπως υποστήριξαν, θα αναβίωνε τους κινδύνους προς κάλυψη από τους οποίους ακριβώς εκδόθηκε το παρεμπίπτον διάταγμα. Οι αιτητές συγκατατέθηκαν και, κάτω από τις περιστάσεις, ενέκριναν το αίτημα.

40 Η συζήτηση κατά την ακρόαση της αίτησης ήταν εκτεταμένη. Άρχισε στις 29/7/96 και περατώθηκε στις 30/7/96. Στο πλαίσιο της έγινε αναλυτική αναφορά στη γενική οπισθογράφιση του κλητηρίου εντάλματος, στην πολυσέλιδη Ένορκη Δήλωση που συνόδευσε

την αίτηση για έκδοση του παρεμπόδιοντος διατάγματος, στα έγγραφα που επισυνάφθηκαν σε αυτή, στο ίδιο το διάταγμα και στην επίσης πολυσέλιδη Ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την παρούσα αίτηση. Έγινε ακόμα αναφορά σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων, κυπριακών και αγγλικών, αντίγραφα των οποίων οι δικηγόροι των δύο πλευρών είχαν την καλοσύνη να παρουσιάσουν προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου.

Η αξίωση των εναγόντων, όπως την προσδιορίζει η γενική οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος, αφορά σε ποσά χρημάτων και/ή "choses in action και/ή choses in possession και/ή άλλη κινητή περιουσία" που εμφανίζονται να "κατετέθησαν και/ή αφέθησαν και/ή παραδόθησαν από την Εθνική Τράπεζα της πρώην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και/ή προς όφελος και/ή εις πίστη της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας κατά ή προ της 26/6/1991 και τα οποία ευρίσκονταν κατά την 26/6/1991 κατατεθειμένα και/ή κατετέθησαν και/ή αφέθησαν και/ή παραδόθησαν μετά την 26/6/1991 μετά των εναγομένων και/ή υπό τον έλεγχο και/ή την κατοχή των εναγομένων". Ως προς αυτά, οι ενάγοντες ζητούν δήλωση από το Επαρχιακό Δικαστήριο ότι "κατέχονται υπό των εναγομένων δυνάμει εμπιστεύματος (trust) προς όφελος και/ή δια λογαριασμό των εναγόντων".

Με ξεχωριστό αίτημα αξιούν το ποσό των 976.000.000 Γερμανικών Μάρκων ως "ποσό πληρωτέο από τους εναγομένους προς τους ενάγοντες ως λεφτά τα οποία ελήφθησαν για λογαριασμό και/ή για χρήση και/ή για όφελος των εναγόντων (money had and received) και/ή ως ποσό με το οποίο οι εναγόμενοι δεν μπορούν άδικα να πλουτισθούν και/ή ωφεληθούν. Διαξενκτικά, "ως αποζημιώσεις για παράβαση του εμπιστεύματος (trust) και/ή για παράβαση των καθηκόντων των εναγομένων ως εμπιστευματοδόχων (trustees) και/ή θεματοφυλάκων των εναγόντων και/ή ως αποζημιώσεις για παράβαση συμφωνίας και/ή για κατακράτηση και/ή ιδιοποίηση περιουσίας ανηκούσης στους ενάγοντες και/ή για κατάχρηση εμπιστοσύνης και/ή για αδικαιολόγητο πλουτισμό προς ζημιά των εναγόντων".

Η οπισθογράφηση συμπληρώνεται με αιτήματα για την έκδοση δύο διαταγμάτων. Το πρώτο, για παροχή πλήρων και αληθών λογαριασμών ως προς τη χρήση και/ή διαχείριση των πιο πάνω ποσών και/ή περιουσιακών στοιχείων. Το δεύτερο, για να διαταχθούν οι εναγόμενοι "να αποκαλύψουν και/ή παρουσιάσουν και/ή επιτρέψουν έρευνα και/ή παράσχουν πρόσβαση αναφορικά με λο-

γαριασμούς και/ή άλλα στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία για να εντοπισθεί (to trace) το προϊόν των υπό Α, Β, Γ ανωτέρω και/ή περιουσιακών στοιχείων και/ή ποσών και/ή όλα τα τραπεζικά και/ή άλλα έγγραφα και/ή αλληλογραφία και/ή καταχωρίσεις αναφορικά με τους λογαριασμούς και/ή άλλη κινητή περιουσία και/ή περιουσιακά στοιχεία της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας που ευρίσκονται και/ή ευρίσκοντο κατατεθειμένα μετά των εναγομένων και/ή υπό τον έλεγχο και/ή την κατοχή των εναγομένων”.

Με το παρεμπόδιον διάταγμα επιφέρεται ό,τι έχει περιγραφεί συνοπτικά ως “παγοποίηση” χρημάτων και περιουσιακών στοιχείων και διατάσσεται “επιθεώρηση” με ευχέρεια λήψης αντιγράφων.

Οι αιτητές αναφέρθηκαν στο περιεχόμενό του και παραθέτω αυτούσια τα δύο του σκέλη:

Το πρώτο:

“... οι Εναγόμενοι και/ή οποιοσδήποτε ή οποιοιδήποτε από τους διευθυντές και/ή γραμματέα και/ή υπαλλήλους και/ή αντιπροσώπους και/ή υπηρέτες τους και/ή άλλως πως εμποδίζονται από του να χρησιμοποιήσουν και/ή δωρίσουν και/ή μεταβιβάσουν και/ή δεσμεύσουν και/ή μεταφέρουν και/ή αποσύρουν και/ή άλλως πως διαθέσουν και/ή αποξενώσουν οιαδήποτε ποσά και/ή choses in action και/ή choses in possession και/ή άλλη κινητή περιουσία και/ή οιονδήποτε μέρος αυτών τα οποία κατατέθησαν και/ή αφέθησαν και/ή παραδόθησαν στους Εναγομένους από την Εθνική Τράπεζα της πρώην Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (η “πρώην Γιουγκοσλαβία”) και/ή προς όφελος και/ή εις πίστη της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας και τα οποία ευρίσκονται κατατεθειμένα μετά των Εναγομένων και/ή υπό τον έλεγχο και/ή την κατοχή των Εναγομένων και/ή που ευρίσκονται εις τραπεζικούς ή άλλους λογαριασμούς των Εναγομένων σε οποιαδήποτε άλλη τράπεζα στην Κύπρο και/ή να απαγορεύει όλες τις συναλλαγές επί των τραπεζικών λογαριασμών και/ή choses in action και/ή choses in possession και/ή κινητή περιουσία της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας και/ή να απαγορεύει οποιαδήποτε πληρωμή απαιτήσεων τρίτων μερών από τους εν λόγω λογαριασμούς και/ή choses in possession και/ή κινητής περιουσίας και/ή οποιαδήποτε άλλη συναλλαγή και/ή συναλλαγές σε σχέση με κεφάλαια και/ή choses in action και/ή

choses in possession και/ή άλλη κινητή περιουσία της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας που κατατέθηκαν και/ή αφέθησαν και/ή παραδόθησαν από την Εθνική Τράπεζα της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά των Εναγομένων και/ή υπό τον έλεγχο και/ή την κατοχή τους μέχρι ακροάσεως και/ή τελείας αποπερατώσεως της παρούσης αγωγής ή μέχρι νεωτέρας διαταγής του δικαστηρίου.” 5

Το δεύτερο:

“... οι Εναγόμενοι υποχρεούνται αμέσως μετά την επίδοση του παρόντος διατάγματος και κατά τη διάρκεια των συνήθων εργασιμών ωρών των Εναγομένων να επιτρέψουν την επιθεώρηση υπό των Εναγόντων και/ή δύο εξουσιοδοτημένων αντιπροσώπων των και/ή και τους επιτρέψουν να λάβουν αντίγραφα αμέσως με την επίδοση του παρόντος διατάγματος προς στους Εναγομένους όλων των τραπεζικών εγγράφων και/ή βιβλίων και/ή αποδείξεων (vouchers) και/ή εντύπων καταθέσεων και/ή εντύπων αποσύρσεως και/ή αιτήσεων μεταβιβάσεως και/ή μεταφοράς και/ή αλληλογραφίας και/ή εσωτερικής αλληλογραφίας και/ή σημειώσεων είτε αυτά ευρίσκονται σε γραπτή, ηλεκτρονική ή άλλη μορφή αναφορικά με τραπεζικούς λογαριασμούς της ή προς όφελος της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά των Εναγομένων και/ή ποσά και/ή choses in action και/ή choses in possession και/ή άλλη κινητή περιουσία που κρατούντο ή διατηρούντο και/ή κατατέθηκαν και/ή αφέθησαν και/ή αποσύρθηκαν από ή εκ μέρους της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας και/ή προς όφελος και/ή εις πίστη της Εθνικής Τράπεζας της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά των Εναγομένων και/ή υπό τον έλεγχο και/ή κατοχή των Εναγομένων κατά την 1/1/1991, 26/6/1991, 31/5/1992 και σήμερα.” 10
15
20
25
30

Το Δικαστήριο όρισε ημερομηνία επιστροφής του διατάγματος και δεν υπάρχει εισήγηση πως αυτή δεν ήταν σύντομη. Στις 29/7/96 θα επιλαμβανόταν του θέματος της συνέχισης ή μη της ισχύος του, υπό το φως πλέον και των απόψεων των εναγομένων. Οι οποίοι όμως δεν ανέμεναν μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία. Στις 19/7/96 υπέβαλαν δύο αιτήσεις στο Επαρχιακό Δικαστήριο για ακύρωση του προσωρινού διατάγματος δυνάμει, μεταξύ άλλων, της Δ.48, θ.8(4) των Θεσμών περί Πολιτικής Δικονομίας και για αναστολή της ισχύος του ή μέρους του, μέχρι την εκδίκαση της πρώτης. Η αίτηση για αναστολή ήταν ex parte και, όπως ανέφεραν οι δύο πλευρές, το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ενδεδειγμένη την επίδοσή της. Την όρισε γι’ αυτό το σκοπό για τις 29/7/96, ημέρα κατά 35
40

5 την οποία είχε ορισθεί και η αίτηση για ακύρωση. Εκκρεμουσών αυτών των αιτήσεων, την ίδια μέρα, δηλαδή στις 19/7/96, οι εναγόμενοι προσέβησαν και σε νέο διάβημα με την καταχώριση της παρούσας αίτησης. Η οποία ορίστηκε στις 22/7/96 αλλά, για τους λόγους που φαίνονται σε σχετικό σημείωμα του Πρωτοκολλητείου, 10 τέθηκε ενώπιόν μου στις 29/7/96. Στις 29/7/96 οι διάδικοι εμφανίστηκαν και ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Όπως δήλωσαν οι δύο πλευρές, οι εναγόμενοι απέσυραν τις δύο αιτήσεις τους αφού συμφώνησαν να καταχωρίσουν ένσταση στη συνέχιση της 15 ισχύος του παρεμπόδιου διατάγματος και, όπως μου αναφέρθη, το πρωτόδικο Δικαστήριο όρισε την 5/8/96 για γρήγορη εκδίκαση του θέματος.

15 Οι ενάγοντες επέμειναν πως, παρόλα αυτά, δικαιολογείται η παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την έκδοση των διαταγμάτων που ζητούν και, φυσιολογικά θα έλεγα, οι ενάγοντες θέτουν θέμα απόρριψης της παρούσας αίτησης αφού υπάρχουν διαθέσιμα άλλα ένδικα μέσα, ορισμένα μάλιστα από τα οποία ήδη 20 ασκήθηκαν.

20 Οι αρχές είναι θεμελιωμένες. Συνοψίστηκαν στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Ανθίμου** (1991) 1 Α.Α.Δ. 41:

25 “Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια.”

30 Ήταν παρεμπόδιον διάταγμα το αντικείμενο και στην πιο πάνω υπόθεση. Είχε οριστεί ημερομηνία για ακρόαση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, η οποία απόφαση εκδιδόταν θα υπέκειτο σε έφεση και επικυρώθηκε η άρνηση παραχώρησης άδειας για υποβολή αίτησης για διάταγμα της φύσης certiorari αφού “και αν 35 ακόμα υπήρχε συζητήσιμο ζήτημα” δεν είχε ικανοποιηθεί η προϋπόθεση των εξαιρετικών περιστάσεων. Αυτά ακολουθήθηκαν σε μεγάλη σειρά άλλων υποθέσεων. Οι ενάγοντες επικαλέστηκαν ενδεικτικά και τις υποθέσεις: **Marewave Shipping & Trading Company Limited** (1992) 1 Α.Α.Δ. 116, **In Re Αυγή Ι. Κωνσταντινίδη** (1992) 1 Α.Α.Δ. 853 και **Σιακαλλής Τάκης και Άλλοι** (1995) 40 1 Α.Α.Δ. 55.

Είναι η θέση των αιτητών πως, παρά το διαθέσιμο άλλων ένδικων μέσων, δικαιολογείται η παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ενόψει της εξώφθαλμης, όπως την χαρακτήρισαν, παρανο-

μίας που αποκαλύπτεται στην όψη του πρακτικού, υπέρβασης της δικαιοδοσίας του πρωτόδικου Δικαστηρίου και, ακόμα, παράβασης των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Επίσης, επειδή μόνο στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας θα μπορούν να εξασφαλίσουν αναστολή της ισχύος του παρεμπόπτοντος διατάγματος κατά τα αποφασισθέντα στην υπόθεση *Aftomata Eleourgia v. Monastery of Mahera* (1986) 1 C.L.R. 524. 5

Θα προσπαθήσω να συνοψίσω τα επιχειρήματα των αιτητών. Αναφέρονται κυρίως στη φύση των αξιώσεων των εναγόντων και στην καθόλου πιθανότητα επιτυχίας της αγωγής. Η Δημοκρατία της Σλοβενίας υποστηρίζει πως μετά τη διάλυση της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, ως διάδοχο κράτος, έχει νόμιμες διεκδικήσεις σε σχέση με χρηματικά ποσά ή άλλα περιουσιακά στοιχεία που ήταν κατατεθειμένα στην Εθνική της Τράπεζα. Τα οποία εμφανίζει να βρίσκονται τώρα στην κατοχή των αιτητών. Αφού η ίδια αναγνωρίζει πως υπάρχουν και άλλα διάδοχα κράτη, τουλάχιστον η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, καταφανώς επιδιώκουν αξιώσεις που επηρεάζουν δικαιώματα τρίτων στην απουσία τους και συνεπώς κατά παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Κατά την άποψή τους, η θέση τους αυτή υποστηρίζεται από την υπόθεση *United States Trust Company New York v. Tsavlis Salvage (International) Limited* (1995) 1 A.A.D. 1014, στην οποία αίτηση στο Ανώτατο Δικαστήριο για παρεμπόπτον διάταγμα απορρίφθηκε επειδή δεν υπήρχε πιθανότητα επιτυχίας αφού αξιωνόταν αναγνωριστική δήλωση στην απουσία εκείνων στους οποίους κατ'εξοχήν θα αφορούσε. Στην πραγματικότητα, συνεχίζουν οι αιτητές, οι ενάγοντες επιδιώκουν να παρακάμψουν το γεγονός ότι δεν μπορούν να στραφούν κατά του ιδίου του κράτους που εμπλέκεται, λόγω ακριβώς της κρατικής ασυλίας στην οποία δικαιούται. Παρέπεμψαν ως προς το θέμα στους *Halsbury's Laws of England*, 4η Έκδοση, Τόμος 18, § 1548 και 1550 και υποστήριξαν πως αφού δεν θα ήταν παραδεκτή η συνένωση κράτους ως διαδίκου οι διεκδικήσεις των εναγόντων δεν είναι δυνατόν να προωθηθούν μέσω Δικαστηρίου. Το πρόβλημα, ως διακρατικής φύσης, θα μπορούσε να επιλυθεί μόνο με διαπραγματεύσεις. 10
15
20
25
30
35

Πρόσθεσαν οι αιτητές πως η αναφορά στην Ένορκη Δήλωση που υποστήριξε το αίτημα των εναγόντων σε Ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή ακόμα σε αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και εγκυκλίους της Κεντρικής Τράπεζας της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν βάση για τη δημιουργία αγωγίμου δικαιώματος και, πως, ουσιαστικά, 40

- δεν φαίνεται στο κλητήριο ένταλμα, και πάντως στην Ένορκη Δήλωση των εναγόντων, ποιά είναι η βάση της αγωγής τους. Που αν εθεωρείτο ότι υπήρχε, θα έπρεπε να καταφαινεται ότι έχει πιθανότητα επιτυχίας κατά τα αποφασισθέντα στην υπόθεση **M. & M. Transport v. Eteria Astikon Leoforion** (1981) I C.L.R. 605.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης προέκυψε πως το αποτέλεσμα της “παγοποίησης”, είχε ήδη επέλθει με εγκύκλιο της Κεντρικής Τράπεζας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επομένως, κατά τους ίδιους τους αιτητές, δεν ήταν δυνατόν εν πάση περιπτώσει να διαφοροποιηθεί το status quo ante και το παρεμπόπτον διάταγμα ήταν αχρηάστο. Ζήτησα την άποψη των αιτητών αναφορικά με το αν αυτό το δεδομένο δικαιολογούσε την άποψή τους ως προς το επείγον του θέματος που γείρουν ενώπιόν μου. Η οποία άποψη στήριξε την εισήγησή τους πως ήταν ενδεδειγμένο να παρέμβει το Ανώτατο Δικαστήριο προς αναστολή της ισχύος του παρεμπόπτοντος διατάγματος.

Οι αιτητές εισηγήθηκαν πως δεν διαφοροποιείται η κατάσταση. Εφόσον αμφισβητούν τη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου, η οποία καταφανώς ήταν ανύπαρκτη, είναι δικαίωμά τους να ζητήσουν προνομιακό ένταλμα, το οποίο και πρέπει να εκδοθεί ex debito justitiae. Εν πάση περιπτώσει, το διάταγμα είχε και το σαρωτικό δεύτερο σκέλος αναφορικά με την “επιθεώρηση” το οποίο δεν ήταν επιτρεπτό να εκδοθεί έχοντας υπόψη τις αρχές που διέπουν τα ονομασθέντα ως διατάγματα τύπου Anton Piller. Παρέπεμψαν στις υποθέσεις **Anton Piller K.G. v. Manufacturing Processes** [1976] 1 All E.R. 779, **Mercantile Group A.G. v. Aiyela (C.A.)** [1994] Q.B. 366, **Bankers Trust Co v. Shapira** [1980] 3 All E.R. 353, **Arab Monetary Fund v. Hashim (No.5)** [1992] 2 All E.R. 911 και στο σύγγραμμα *Mareva Injunctions & Anton Piller Relief* του Steven Gee, 3η Έκδοση (και υποστήριξαν πως στην προκείμενη περίπτωση αυτό το διάταγμα, το οποίο επιζητείται και ως τελικό, δεν απέβλεψε στην υποβοήθηση του διατάγματος τύπου mareva που συνιστά το πρώτο σκέλος του παρεμπόπτοντος διατάγματος.

Κατά την ανάπτυξη όμως της επιχειρηματολογίας τους, οι αιτητές ανέφεραν πως ήδη συμμορφώθηκαν με τη διαταγή για την “επιθεώρηση” και ζήτησα την άποψή τους αναφορικά με το αν υπήρχε καν λόγος να συζητείται ενώπιόν μου αυτό το θέμα, αφού, η “επιθεώρηση” έχει πλέον συντελεσθεί. Είχα συναφώς υπόψη μου, και το ανέφερα κατά τη συζήτηση, πως συνιστά λόγο αρνητικής άσκησης της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου προς έκδοση

διατάγματος της φύσης certiorari το ότι αυτό δεν είναι δυνατό, εκ των πραγμάτων, να εξυπηρετήσει χρήσιμο σκοπό. (βλ. Basu's Commentary on the Constitution of India, 6η Έκδοση, Τόμος Ι, σελ. 371).

5
Οι αιτητές υπενθύμισαν τότε πως υπήρχε και το διάταγμα τύπου mareva και επομένως υπήρχε αντικείμενο για συζήτηση. Αυτές όμως οι τοποθετήσεις μου φάνηκε, και το επαναλαμβάνω και τώρα, ότι δημιουργούσαν κύκλο. Η τελική θέση των αιτητών ήταν η εξής. Ενώ πράγματι με εγκύκλιο της Κεντρικής Τράπεζας είχε επέλθει "παγοποίηση", υπήρχε η δυνατότητα να ζητήσουν απελευθέρωση κεφαλαίων την οποία στερήθηκαν με την έκδοση του παρεμπόπτοντος διατάγματος. Το οποίο ουσιαστικά συνιστά εξουδετέρωση της εγκυκλίου της Κεντρικής Τράπεζας, η οποία είναι εκτελεστή πράξη που δεν μπορεί να επηρεασθεί στο πλαίσιο αγωγής. Ως προς την "επιθεώρηση", που πράγματι συνετελέσθη, υπάρχουν σοβαρές αμφισβητήσεις, όπως αναφέρεται στην Ένορκη Δήλωση που υποστηρίζει την αίτησή τους, ως προς το αν υπέχουν ή όχι και άλλες υποχρεώσεις συνεπεία του παρεμπόπτοντος διατάγματος. 10
15
20

Τις θέσεις των εναγόντων σε σχέση με τις αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου, τις έχω παραθέσει. Θα συνοψίσω και τις απόψεις τους ως προς τα υπόλοιπα. 25

Υποστηρίζουν πως δεν εγείρεται θέμα κρατικής ασυλίας. Ούτε ανυπαρξίας απαραίτητου διαδίκου ή παράβασης των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, ή υπέρβασης, με οποιοδήποτε τρόπο, της δικαιοδοσίας του από το Επαρχιακό Δικαστήριο. Οι εμπορικές τράπεζες της Σλοβενίας, στο πλαίσιο του παλαιού καθεστώτος, κατέθεταν ξένο συνάλλαγμα στην Εθνική Τράπεζα της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, της οποίας ήταν συστατικό μέρος. Η Σοσιαλιστική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, όπως και η Εθνική της Τράπεζα, είναι τώρα ανύπαρκτη και δεν θα ήταν νοητό να είναι διάδικος στην αγωγή ή να τίθεται ζήτημα κρατικής ασυλίας ως προς αυτή. Η Εθνική Τράπεζα, που είναι τώρα ανύπαρκτο νομικό πρόσωπο, προέβη σε καταθέσεις χρημάτων και περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στη Δημοκρατία της Σλοβενίας(η οποία και τις διεκδικεί με την παρούσα αγωγή. Αυτή η αγωγή είναι, σύμφωνα με τους ενάγοντες, στην ουσία αγωγή εντοπισμού (tracing action) που εγκύρως στρέφεται κατά των εναγομένων ως των κατόχων της περιουσίας και στο πλαίσιο της οποίας νομίμως εκδόθηκε το παρε-

30
35
40

μπίπτον διάταγμα. Ανέφεραν ως ενδεικτική των δυνατοτήτων που προσφέρονται στο πλαίσιο αγωγής αυτής της φύσης την υπόθεση *El Ajou v. Dollar Land Holdings plc* [1993] 3 All E.R. 717 (και τους *Halsbury's*, ανωτέρω, Reissue, Τόμος 16, §912. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας ή η Εθνική Τράπεζά της 5 δεν έχουν σχέση με την υπόθεση. Ιδρύθηκαν, με βάση τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, στις 4/7/1993 ενώ οι διεκδικούμενες καταθέσεις ήταν παγοποιημένες στα χέρια των εναγομένων από τις 31/5/92. Αν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας ή οποιοδήποτε άλλο διάδοχο κράτος ισχυρίζονται ότι έχουν διεκδικήσεις όμοιες με τις δικές τους, είναι θέμα δικό τους να τις προωθήσουν. Υποστήριξαν συναφώς πως η 10 υπόθεση *United States Trust*, ανωτέρω, σαφώς διακρίνεται ως προς τα γεγονότα και επικαλέστηκαν τις υποθέσεις *Odysseos v. Pieris Estates and Others* (1982) 1 C.L.R. 557 και *Global Cruises v. Metro Shipping* (1989) 1 Α.Α.Δ. 607.

Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με την απόφαση της δικαστικής επιτροπής της Βουλής των Λόρδων στην υπόθεση *U.S.A. v. Dollfus Mieg et Compagnie s.a.* [1952] 1 All E.R. 572 δεν μπορεί να εγείρεται θέμα κρατικής ασυλίας προκειμένου περί χρημάτων καταλιστεύματος (trust fund). Και εισηγήθηκαν πως θα αρκούσε στην περίπτωση, η επίκληση του Άρθρου 4 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6.

Είχαν επικαλεσθεί και το Άρθρο 22 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 54(1)/94, αλλά δέχτηκαν τελικά πως αυτό δεν αναφέρεται σε περιπτώσεις όπως η παρούσα. Διευκρίνησαν επίσης πως αναφέρθηκαν σε Ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, σε αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και σε εγκυκλίους της Κεντρικής Τράπεζας για να δώσουν, όπως όφειλαν, πλήρη εικόνα και όχι για να στηρίξουν σε αυτά το αγωγήμο δικαίωμα που διεκδικούν. Σε σχέση με το διάταγμα για "επιθεώρηση", υποστήριξαν πως η ίδια η νομολογία που 35 επικαλέστηκαν οι αιτητές, ειδικά η υπόθεση *Bankers Trust Co. v. Shapira*, ανωτέρω, δείχνει πως ορθά ζητήθηκε και ως τελική θεραπεία και πως δικαιολογημένα εκδόθηκε. Επικαλέστηκαν επιπρόσθετα τις υποθέσεις *A and Another v. C and Others* [1980] 2 All E.R. 347, *Bhimjiyani v. Gregoriou* (1980) 1 C.L.R. 14 και 40 *Tafco (No. 1) v. Ship "Lambros L"* (1977) 1 C.L.R. 143.

Κατέληξαν οι ενάγοντες με αναφορά στις υποθέσεις *In Re Μάριος Χρίστου* (1996) 1 Α.Α.Δ. 398 και *In Re Κοσμάς Ανδρέου*, (1996) 1 Α.Α.Δ. 472, για να εισηγηθούν πως δεν είναι έργο του

Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε αυτή τη διαδικασία, να ελέγξει την ορθότητα της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου, σε αντιδιαστολή προς τη νομιμότητά της όπως αυτή εμφανίζεται στο πρακτικό.

5

Η διαπίστωση εξώφθαλμης, για να χρησιμοποιήσω τη λέξη που χρησιμοποίησαν οι αιτητές, υπέρβασης της δικαιοδοσίας του πρωτόδικου Δικαστηρίου ή παράβασης των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης ή παρανομίας έκδηλης στο πρακτικό, μπορεί να οδηγήσει στην έκδοση διατάγματος της φύσης *Certiorari*, παρά το διαθέσιμο άλλο ένδικο μέσου. (βλ. *R. v. Chief Constable of the Merseyside* [1986] 1 All E.R. 257, που υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Ανθίου*, ανωτέρω, και *Basu's*, ανωτέρω, σελ. 375-376). Προέκρινα την παράθεση των ουσιαστών σημείων που έθιξαν οι δύο πλευρές γιατί μου φαίνεται πως η ίδια η αντιπαράθεση που εκδηλώθηκε είναι από μόνη της ενδεικτική του γεγονότος ότι εγείρονται ζητήματα, ορισμένα πρωτότυπα, που δεν επιτρέπουν να μιλούμε για οτιδήποτε το εξώφθαλμο ή το καθαρά εμφανές στο πρακτικό. Και πρέπει να σημειώσω εδώ πως οι αιτητές δεν έθεσαν ενώπιόν μου την ίδια την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αλλά μόνο το συνταγμένο παρεμπίπτον διάταγμα.

10

15

20

Εντελώς πρόσφατα, την 1/8/96, χορήγησα άδεια για την καταχώριση αίτησης για διάταγμα *Certiorari* σε σχέση με παρεμπίπτον διάταγμα. (βλ. *In Re BP Cyprus Ltd* (1996) 1 A.A.Δ. 861) Εκεί έκρινα ότι υπήρχαν πράγματι εξαιρετικές περιστάσεις. Εδώ δεν υπάρχουν. Αντίθετα, η επίκληση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου εμφανίζεται εντελώς αδικαιολόγητη ενόψει των περιστατικών, όπως τα συνόψισα. Η παρούσα αίτηση υπεβλήθη εκκρεμουσών άλλων αιτήσεων που στόχευαν στο ίδιο αποτέλεσμα. Το γεγονός ότι εκείνες αποσύρθηκαν δεν αλλάζει τίποτε όσο και αν δεν έχει εγερθεί κατά τύπο θέμα κατάχρησης της διαδικασίας με τη διεκδίκηση της ίδιας θεραπείας με παράλληλα ένδικα μέσα. Εκείνες οι αιτήσεις θα μπορούσαν να εκδικαστούν από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

25

30

35

Εν πάση περιπτώσει ήταν και είναι ζωντανό ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου το θέμα της διατήρησης ή μη της ισχύος του παρεμπίπτοντος διατάγματος και το πρωτόδικο Δικαστήριο μερίμνησε προς εξασφάλιση της σύντομης εκδίκασής του. Δεν υπάρχει οτιδήποτε που θα δικαιολογούσε την παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στο μεταξύ. Όσα σχετίζονται προς τη φύση του διατάγματος, στο πλαίσιο του συνόλου των περιστατικών, οδηγεί προς την αντίθετη κατεύθυνση. Εννοώ τα αναφερθέντα ως προς

40

- την “παγοποίηση” από την Κεντρική Τράπεζα και τα άλλα ως προς την ήδη συντέλεση της “επιθεώρησης”. Η στέρηση της δυνατότητας να ζητηθεί απελευθέρωση κεφαλαίων δεν είναι καν ζήτημα που προτάθηκε ως αποκαλυπτικό κάποιας επείγουσας ανάγκης που απαιτούσε την άμεση παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στο θέμα. Ισχύει το ίδιο και ως προς τα αναφερθέντα αναφορικά με την αντιγνωμία για το αν οι αιτητές συμμορφώθηκαν πλήρως προς το παρεμπόλιον διάταγμα.
- 5
- 10 Έχω καταλήξει πως σε καμιά περίπτωση δεν δικαιολογείται, ενόψει των περιστατικών, να ασκήσω τη διακριτική μου εξουσία υπέρ της έγκρισης της αίτησης. Η οποία απολήγει ουσιαστικά σε πρόσκληση για υποκατάσταση του Επαρχιακού Δικαστηρίου προς εκδίκαση ζητημάτων τα οποία θα πρέπει, σε πρώτο στάδιο, να κριθούν από αυτό. Θα αποφύγω επομένως να εκφράσω οποιαδήποτε άποψη πάνω στα θέματα που χωρίζουν τις δύο πλευρές. Θα είναι έργο του πρωτόδικου Δικαστηρίου να αποφανθεί ως προς αυτά και θα είναι δικαίωμα του διαδίκου που θα διαφωνεί να ασκήσει έφεση. Αυτή είναι, κατά τη γνώμη μου, η σωστή τάξη στο πλαίσιο των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης.
- 15
- 20

Η αίτηση απορρίπτεται. Οι ενάγοντες εμφανίστηκαν με δική τους πρωτοβουλία και δεν θα επιδικάσω έξοδα.

25

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.